

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 73748-2/ODK-2015

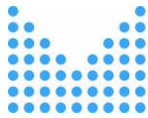
Praha 18. května 2015

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo o odvolání Mgr. Bc. Jakuba Michálka, nar. dne 6. 2. 1989, bytem Zenklova 841/193, 182 00 Praha 8 (dále také „Žadatel“ či „Odvolatel“), ze dne 27. 4. 2015, proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „Povinný subjekt“), č. j. S-MHMP 523484/2015 RED ze dne 22. 4. 2015 (dále též „Rozhodnutí“), o odmítnutí žádostí o poskytnutí informací

t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, č. j. S-MHMP 523484/2015 RED ze dne 22. 4. 2015, o odmítnutí žádostí o poskytnutí informací, se dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu z r u š u j e a věc se povinnému subjektu v r a c í k n o v é m u p r o j e d n á n í .

O d ů v o d n ě n í :

I.

- 1 Ministerstvu vnitra bylo dne 13. 5. 2015 předloženo odvolání Žadatele proti Rozhodnutí, a to spolu se související spisovou dokumentací. Ze spisové dokumentace vyplývají následující skutečnosti.
- 2 Dne 30. 3. 2015 přijal Povinný subjekt žádost Žadatele, ve které jako člen zastupitelstva žádal dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoHMP“) o poskytnutí informace, a to „auditu hospodaření Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s., který vyhotovil na objednávku tehdejšího primátora Bohuslava Svobody advokát Mgr. Václav Láská“. Dne 22. 4. 2015 vydal Povinný subjekt k této žádosti napadené Rozhodnutí, kterým odmítl poskytnout požadovanou informaci s odkazem na ust. § 11 odst. 4 písm. a) InfZ. Proti Rozhodnutí podal Žadatel dne 27. 4. 2015 odvolání. Odvolání žadatele bylo Ministerstvu vnitra předloženo dne 13. 5. 2015 spolu se spisovým materiálem a vyjádřením Povinného subjektu.

II.

- 3 Ministerstvo vnitra nejprve dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací. Žadatel, jako člen Zastupitelstva hlavního města Prahy žádal o informace, které dle jeho tvrzení spadají do samostatné působnosti hlavního města Prahy. Žádost souvisí s kontrolou hospodaření akciové společnosti hlavního města Prahy a s prostředky vynakládanými na právní služby. Vzhledem k uvedenému a k povaze žádosti dovozuje Ministerstvo vnitra svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o předmětném odvolání Žadatele.
- 4 Ministerstvo vnitra dále posuzovalo, zda odvolání bylo podáno řádně a včas. Odvoláním napadené Rozhodnutí bylo vydáno dne 22. 4. 2015. Odvolání Žadatele bylo Povinnému subjektu doručeno dne 27. 4. 2015. Z podstoupeného správního spisu není patrné, kdy bylo napadené Rozhodnutí doručeno žadateli. I kdyby však bylo doručeno hned dne 22. 4. 2015, bylo by odvolání dne 27. 4. 2015 podáno včas.

- 5 Ministerstvo vnitra zároveň s odkazem na ust. § 36 odst. 3 správního řádu již žadatele nevyzývalo k vyjádření před vydáním tohoto rozhodnutí.

III.

- 6 Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí a dospělo k závěru, že přezkoumávané Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a to z následujících důvodů.

III./A

- 7 K rozhodnutí o podaném odvolání je nejprve nutné nalézt odpověď na otázku, jakým způsobem a v jakém rozsahu má dojít k vyřízení požadavku člena zastupitelstva hlavního města Prahy dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP. V této věci rozhodoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 2. 2013, č. j. 8 Aps 5/2012-47, ve kterém dovodil, že ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, neupravuje způsob vyřízení požadavku zastupitele podle tohoto ustanovení, a je proto nutné subsidiárně aplikovat pravidla plynoucí z InfZ. Tento rozsudek se sice týkal práva zastupitele obce dle ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, lze ho však nepochybně aplikovat i na stejné právo člena zastupitelstva hlavního města Prahy dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP.
- 8 Uvedená ustanovení zakládají specifické „informační oprávnění“ člena zastupitelstva, které je však omezeno jen na informaci týkající se výkonu jeho funkce. Informacemi, které se týkají výkonu funkce člena zastupitelstva, budou především ty informace, které se vztahují k rozhodovacím pravomocem zastupitelstva jako vrcholného orgánu hlavního města Prahy. Jedná se přitom v převážné míře o informace vypovídající o samostatné působnosti zastupitelstva (a jen ve výjimečných případech o informace vypovídající o přenesené působnosti, byla-li zastupitelstvu svěřena). Informace poskytované dle uvedených ustanovení však nelze zúžit pouze na rozhodovací pravomoc zastupitelstva. Mezi informace vztahující se k výkonu funkce zastupitele budou patřit i informace ostatní, které vypovídají o výkonu samostatné působnosti jiných orgánů, než je zastupitelstvo, jelikož prostřednictvím těchto informací může provádět zastupitel jistou formu kontroly těchto ostatních orgánů.
- 9 Ministerstvu vnitra však v rámci předávaného správního spisu nebyl současně předán i dokument, který Žadatel žádal poskytnout. Ministerstvo vnitra si tak

nemohlo učinit záměr o tom, zda se požadované informace skutečně vztahují k výkonu funkce člena zastupitelstva či zda požadovanou informaci mohl Povinný subjekt odmítnout poskytnout, což tak činí napadané Rozhodnutí nepřezkoumatelné. Už tato skutečnost by sama o sobě zakládala důvod pro zrušení Rozhodnutí a vrácení věci Povinnému subjektu k novému projednání.

III./B

- 10 Ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) InfZ zní následovně: „*Povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení.*“ To však neznamená, že by tento důvod pro odmítnutí poskytnutí žádané informace bylo možné aplikovat mechanicky, bez jakéhokoliv uvážení, na jakýkoliv případ. Nedá se také vykládat tak, že znemožňuje poskytnutí jakékoli informace z probíhajícího trestního řízení. Takový výklad by bylo možné hodnotit jako protiústavní a naopak je nutné užívat ust. § 11 odst. 4 písm. a) InfZ pouze v případě naléhavé společenské potřeby.
- 11 V této věci lze odkázat nejprve na závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, čj. 1 As 97/2009 – 119, které byly v zásadě potvrzeny nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10 ze dne 30. 3. 2010 či nálezem ze dne 5. 5. 2010, sp. zn. I. ÚS 1885/09. Nejvyšší soud ve zmíněném rozhodnutí dospěl k následujícímu závěru: „*Po obdržení žádosti o informaci povinný subjekt nejprve posoudí, zda v konkrétním čase probíhá trestní řízení ohledně informace, která je požadována. O ukončených trestních řízeních informaci poskytne. Jedná-li se o informaci o probíhajícím trestním řízení, povinný subjekt uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen předmět a účel trestního řízení, tedy zpochybněna role státu při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů či obecně při upevňování zákonnosti. Jedině z tohoto důvodu je ospravedlnitelné veřejnosti požadované informace nezpřístupnit. Pokud nemůže být poskytnutím informace cíl trestního řízení zmařen nebo ohrožen, povinný subjekt informaci poskytne, neboť neexistuje důvod jejího dalšího utajení.*“
- 12 Stejně tak je možné poukázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 44/2010 – 103 ze dne 1. prosince 2010, ve kterém soud posoudil jako nesprávný právní názor městského soudu, podle něhož § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona vylučuje poskytnutí jakékoli informace o trestním řízení, dokud toto není pravomocně ukončeno. Soud dovodil:

„Právo na informace je omezeno zákonným ustanovením a současně je omezení poskytnutí informace z důvodu probíhajícího trestního řízení v demokratické společnosti nezbytné, právě z důvodů zachování veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti či ochrany práv a svobod druhých. Omezení práva na informace podle § 11 odst. 4 písm. a) tak je legitimní, to však nic nemění na tom, že musí být interpretováno restriktivním způsobem v souladu s cílem daného omezení.

[...] Doslovný výklad § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona vylučuje poskytnutí jakékoliv informace z probíhajícího trestního řízení. Takovýto doslovný a z kontextu vytržený výklad je však nepřijatelný. V případě takového výkladu by totiž - slovy shora cit. nálezu ÚS - zákon neumožnil vůbec zkoumat pohledem okolností dané věci existenci "naléhavé společenské potřeby" omezení základního práva, tedy nezbytnost omezení základního práva.

[...] Ústavně konformní cestou je taková interpretace § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona ve spojení s § 8a odst. 1 a 2 trestního řádu, která připustí dle okolností poskytnutí informace o probíhajícím trestním řízení tam, kde neposkytnutí informace nebude možno odůvodnit "naléhavou společenskou potřebou."

[37] Bude proto vždy na zvážení povinného subjektu, nakolik je důvod neposkytnutí informace vskutku ospravedlněn "naléhavou společenskou potřebou". Takovouto "naléhavou společenskou potřebou" pravidelně bude role státu při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů, případně ochrana práv a svobod druhých (např. obětí trestného činu). Tyto důvody jsou vedle dalších ustanovení informačního zákona v zákonné rovině zachyceny rovněž v § 8a odst. 1 trestního řádu v platném znění."

- 13 Rozhodnutí tak trpí zejména nepřezkoumatelností, ale také nesprávností, když je v něm jako důvod pro odmítnutí poskytnutí informace uvedeno ust. § 11 odst. 4 písm. a) InfZ bez jakéhokoli bližšího zdůvodnění, z jakého důvodu Povinný subjekt přistoupil k aplikaci tohoto ustanovení. Ministerstvo vnitra pak jako nadřízený orgán nemůže tuto úvahu učinit za Povinný subjekt. V případě práva na informace, jako jedno z práv garantovaných Listinou základních práv a svobod, musí být důvody pro jeho omezení vykládány restriktivně, tedy v případě pochybností ve prospěch žadatele.

IV.

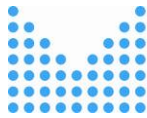
- 14 Vzhledem k výše uvedeným důvodům Ministerstvu vnitra nezbylo, než přezkoumávané Rozhodnutí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit Povinnému subjektu k novému projednání. Nyní je na Povinném subjektu, aby v rámci opětovného projednání věci zvážil, zda ve světle tohoto rozhodnutí a relevantní judikatury žádané informace Žadateli neposkytne. V opačném případě je nezbytně nutné, aby Povinný subjekt své další rozhodnutí ve věci náležitě odůvodnil.

Poučení o opravném prostředku:

- 15 Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude doručeno – Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, doručením do datové schránky (IDDS: 48ia97h)
2. Rozhodnutí bude doručeno odvolateli – Mgr. Bc. Jakubovi Michálkovi, Zenklova 841/193, 180 00 Praha 8, prostřednictvím datové schránky IDDS: 4memzkm.
3. Stejnopis rozhodnutí bude (po nabytí právní moci s vyznačením doložky právní moci) doručen spolu se správním spisem do vlastních rukou (s dodejkou) – Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Adam Jareš
tel. č.: 974 816 442
e-mail: adam.jares@mvcrcz